

от страна на интервюирания се появяват отговори от типа: „все едно каква работа, стига да е добре платена“ – „добре платената работа“ обаче я иска всеки и тя съвсем не е предметно определена;⁴² или „аз нямам капацитет за повече“ – „повече“ в случая означава „повече от общ работник в строителството“ – как може един младеж на 19 г. да каже това за себе си?⁴³

Вероятно днес е трудно да си представим, но това не означава, че не е възможно то да се случи (вероятно трябва да добавя, ако са изпълнени предходните три условия!), в квартал като „Факултета“ да възникнат „острови“ на привличане на външните. Защо да не може там да се създаде малък дърводелски цех, който да произвежда някаква „екзотична“ дребна мебел? Знае се, че във „Факултета“ има не малък брой добри дърводелци. Защо да не може да се създаде малък шивашки цех, който да се специализира в производството на някаква специфична дреха? Знае се, че има достатъчно млади жени, които биха могли да участват в подобно начинание – в училището във „Факултета“ добиват такава специалност, както и в средното училище в „Христо Ботев“ – всяка година завършват момичета със специализация шивачки.⁴⁴ И т.н. Защо да не можем да си представим обратния вариант на сега съществуващия: сега едно от местата за „забавление“ на младите

---

⁴¹ Всъщност има два случая в кв. „Христо Ботев“: момиче, което учи оптика в Техникума по фина механика и оптика и мечтае да има своя собствена оптика, но не в квартала; момиче иска да има собствена шивашка фирма някъде в центъра.

⁴² Колеги, изследвали нагласите на младежи от български произход (или за които се предполага, че са от български произход), споделят, че това е характерна недиференцирана нагласа на съвременните младежи изобщо.

⁴³ Възможността училището да се окаже институция, социализираща маргинали, а може би по-точно е да се каже аутсайдери, се обсъжда в следващи части.

⁴⁴ Това въщност е единственият „профил“, който едно момиче може да завърши в 94-то СОУ в квартала. Очевидно е, бихме казали, че не всички момичета искат да работят като шивачки. Тогава защо трябва задължително да го „изберат“? Пак за особен вид избор става дума. Момчетата пък могат да станат само монтьори. Но за това по-нататък, когато се фокусираме върху „образователната“ институция във варианта „ромско“ училище.